

dr hab. Monika Kaczmarek-Śliwińska
Uniwersytet Warszawski
Wydział Dziennikarstwa, Informacji i Bibliologii
Katedra Komunikacji Społecznej i Public Relations

**Recenzja osiągnięcia naukowego Pani dr Marty Kobylskiej
ubiegającej się o nadanie stopnia doktor habilitowanej w dziedzinie nauk społecznych
w dyscyplinie nauk o komunikacji społecznej i mediach**

Recenzja wykonana na zlecenie Rady Naukowej Dyscyplin: nauki o polityce i administracji oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach (Uchwała Nr X/!/2024/2025 Rady Naukowej Dyscyplin: nauki o polityce i administracji oraz nauki o komunikacji społecznej i mediach UAM z dnia 7.10.2024 r.)

Recenzja składa się z czterech części:

1. Podstawowe informacje o karierze zawodowej Habilitantki.
2. Ocena osiągnięcia naukowego wynikającego z art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy (Dz.U.2020.0.85; Ustawa z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce).
3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitantki.
4. Wniosek końcowy.

Ad. 1. Podstawowe informacje o karierze zawodowej Habilitantki.

Dr Marta Kobylska jest absolwentką filologii angielskiej Wydziału Humanistycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie (2004). Już rok później, w 2005 r., Habilitantka rozpoczęła studia doktoranckie w zakresie neofilologii na

Wydziale Humanistycznym UMCS. Pracę naukową realizowała pod kierunkiem dr. hab. Jerzego Kutnika, prof. UMCS w Zakładzie Studiów Amerykanistycznych. Finalizacja pracy nad doktoratem w formie obrony doktorskiej odbyła się 13 grudnia 2011 r. Recenzentami byli dr hab. Jerzy Durczak, prof. UMCS i dr hab. Piotr Skurowski, prof. SWPS. Rozprawa doktorska nosiła tytuł „Rhetoric and Ideology: Richard Nixon’s Rhetorical Confrontations with Communism” (Retoryka i ideologia: antykomunistyczna retoryka Richarda Nixona). 18 stycznia 2012 roku decyzją Rady Wydziału Humanistycznego UMCS Pani mgr Marta Kobylska uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa amerykańskiego.

Habilitantka w 2014 roku ukończyła z wynikiem bardzo dobrym studia podyplomowe w zakresie Executive Master of Business Administration w Instytucie Nauk Ekonomicznych Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Pracę dyplomową zatytułowaną „Zarządzanie wiekiem jako wyzwanie dla menedżerów personalnych współczesnych organizacji” napisała z mgr Magdaleną Pawlus pod kierunkiem prof. dr hab. Joanny Moczyłowskiej (Politechnika Białostocka).

Informacje o dotychczasowych zatrudnieniach w jednostkach naukowych i artystycznych.

Podstawowym miejscem pracy Habilitantki jest Uniwersytet Rzeszowski (UR; od 01.10.2008 r.). W latach 2008-2012 Habilitantka zatrudniona była na stanowisku lektora, następnie w okresie 2012-2020 na stanowisku wykładowcy, a obecnie na stanowisku adiunkta w grupie pracowników dydaktycznych.

W 2012 roku dr Marta Kobylska została powołana na Kierownika Zespołu ds. Jakości Kształcenia Uniwersyteckiego Centrum Nauki Języków Obcych. W kolejnych latach Habilitantka pełniła kolejne funkcje administracyjne: w latach 2012-2020 była Przewodniczącą Zespołu Językowego Języka Angielskiego SJO, w okresie 2015-2020 pełniła stanowisko Koordynatora ds. Współpracy Międzynarodowej SJO, a od 01.10.2016 pełni funkcję Zastępcy Dyrektora Studium Języków Obcych Uniwersytetu Rzeszowskiego.

Habilitantka w przedstawionych przez siebie dokumentach wykazała, że konsekwentnie realizowała zarówno akademicką ścieżkę dydaktyczną i naukową, jak również aktywnie włączała się w działania organizacyjne.

Habilitantka była członkinią Uczelnianego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia UR i Senackiej Komisji ds. Kształcenia UR (2018-2019) oraz członkinią Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich UR (2016-2020).

Ad. 2. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dz. U. Z 2021 r. Poz. 478 z późn. Zm.). Omówienie to winno dotyczyć merytorycznego ujęcia przedmiotowych osiągnięć, jak i w sposób precyzyjny określać indywidualny wkład w ich powstanie, w przypadku, gdy dane osiągnięcie jest dziełem współautorskim, z uwzględnieniem możliwości wskazywania dorobku z okresu całej kariery zawodowej

Dr Marta Kobylska jako osiągnięcie naukowe wskazała monografię:

M. Kobylska, *Post-Cold War Presidential Rhetoric of Crisis: Justifying the Use of Military Force within the Context of the New World Order*, Wydawnictwo Uniwersytetu Rzeszowskiego, Rzeszów 2024, s. 292.

Przedstawiona przez Habilitantkę monografia składa się z ośmiu rozdziałów, a zamknięta jest wykazem bibliograficznym.

Przedmiotem refleksji podjętych przez Habilitantkę jest pojęcie kryzysu w retoryce prezydentów Stanów Zjednoczonych, którzy pełnili urząd po zakończeniu zimnej wojny. Habilitantka jako szczególnie interesującą perspektywę wskazała wymiar retoryczny interwencji zbrojnych jako instrumentu amerykańskiej polityki zagranicznej po 1989 roku. Na potrzeby analizy zagadnienia Habilitantka wskazała główny cel badawczy i towarzyszące mu szczegółowe cele badawcze. Do niżej wskazanych celów badawczych Habilitantka określiła pytania badawcze, a następnie wywiodła hipotezy.

Główny cel badawczy monografii wskazanej jako osiągnięcie określony został jako zbadanie i porównanie retoryki pięciu prezydentów Stanów Zjednoczonych, George'a H. W. Busha, Billa Clintona, George'a W. Busha, Baracka Obamy i Donalda J. Trumpa, którzy skończyli pełnić urząd po 1989 roku. Badanie i analiza porównawcza dotyczyły w szczególności kwestii uzasadnienia użycia amerykańskich sił zbrojnych wobec kryzysów w Zatoce Perskiej w latach 1990 i 2019, w Haiti w 1994 roku, w Iraku w 2003 roku i w Syrii w 2013 roku.

Określonemu wyżej głównemu celowi towarzyszyły szczegółowe cele badawcze, jak poniżej:

1. Zbadanie i porównanie prezydenckich definicji kryzysu międzynarodowego.
2. Analiza cech wspólnych i różnic, które dostrzec można w retorycznych konstrukcjach sytuacji kryzysowych.
3. Ustalenie stałych i zmiennych sposobów identyfikacji w uzasadnieniach interwencji zbrojnych.

4. Określenie podobieństw i różnic dotyczących motywacji prezydentów do użycia sił wojskowych.

Do tak określonych celów (głównego i szczegółowych) sformułowane zostały pytania badawcze wyszczególnione poniżej:

1. Jak definiowany jest kryzys międzynarodowy w okresie pozimnowojennym?
2. Jak konstruowany jest kryzys w polityce zagranicznej po 1989 roku?
3. Jak uzasadniana jest interwencja zbrojna po zakończeniu zimnej wojny?
4. Czym motywowana jest decyzja o użyciu sił wojskowych w kontekście nowego porządku świata?

I wreszcie, Habilitantka sformułowała hipotezy w brzmieniu jak poniżej:

Hipoteza I: W pozimnowojennym dyskursie prezydenckim dominuje pojęcie kryzysu międzynarodowego jako wydarzenia politycznego wykreowanego retorycznie.

Hipoteza II: Konstrukcje kryzysu w polityce zagranicznej po 1989 roku charakteryzuje duża powtarzalność schematu interpretacyjnego.

Hipoteza III: Uzasadnienia interwencji zbrojnych przeprowadzonych po zakończeniu zimnej wojny cechują podobne działania identyfikacyjne.

Hipoteza IV: Decyzje o użyciu sił wojskowych w kontekście nowego porządku świata determinują podobne motywy.

Jak wskazano wcześniej, monografia składa się z ośmiu rozdziałów.

W rozdziale pierwszym Habilitantka omówiła koncepcję kryzysu w odniesieniu do zjawisk konfliktu i wojny. Na podstawie dogłębnej analizy literatury przedmiotu, zaprezentowano retoryczne koncepcje kryzysu w polityce zagranicznej, przedstawiono reprezentatywne definicje retoryki kryzysu międzynarodowego i podano kierunki badań i dociekań naukowych. W rozdziale tym wyjaśniono przyjęte w pracy rozumienie kryzysu w polityce zagranicznej i retoryki kryzysu międzynarodowego, opisano zastosowaną metodologię badań oraz przedstawiono zakres i strukturę pracy.

Rozdział drugi to dyskusja teoretyczna, w której omówiono studia retoryczne w kontekście badań nad komunikacją, przedstawiono studia nad retoryką prezydencką w kontekście badań nad komunikacją polityczną, wreszcie, zaprezentowano studia retoryczne dotyczące prezydenckich przemówień w kontekście badań dotyczących wystąpień publicznych. W przeglądzie literatury Habilitantka ujęła kluczowe definicje, tradycje, teorie, metodologie i trendy pozwalające odnieść je do studiów nad retoryką prezydencką i nad prezydenckimi przemówieniami.

Grupa kolejnych pięciu rozdziałów stanowi analizę retoryki pięciu prezydentów Stanów Zjednoczonych wobec wybranych kryzysów międzynarodowych.

W rozdziale trzecim omówiono retorykę George'a H. W. Busha wobec kryzysu w Zatoce Perskiej w 1990 roku. W rozdziale czwartym analizie poddano retorykę Billa Clintona odnośnie do kryzysu w Haiti w 1994 roku. W rozdziale piątym Habilitantka dokonała analizy na retoryki George'a W. Busha w związku z inwazją na Irak w 2003 roku. W rozdziale szóstym analizą objęto retorykę Baracka Obamy na temat sytuacji w Syrii w 2013 roku. W rozdziale siódmym odniesiono się do retoryki Donalda J. Trumpa w związku z kryzysem w Zatoce Perskiej na przełomie lat 2019-2020.

Każdy z rozdziałów 3-7 posiada konsekwentnie zaplanowaną strukturę rozpoczynającą się wstępem i przechodzącą przez uwarunkowania, ograniczenia i uczestników sytuacji retorycznej. W każdym z rozdziałów Habilitantka dokonała analizy definicji i interpretacji sytuacji kryzysowej w celu rozstrzygnięcia, czy była ona wykreowana retorycznie, czy wynikała z zaistniałych wydarzeń i została przez te wydarzenia ukształtowana. Badania głównego przemówienia prezydenta i towarzyszących mu wypowiedzi dokonano poprzez pentadę dramatystyczną i koncepcję identyfikacji Burke'a. Zwieńczeniem wskazanych rozdziałów są zakończenia i każde z nich zawiera informacje o strategicznych działaniach prezydenta wobec kryzysu oraz oceny tych działań przez opinię publiczną i badaczy retoryki prezydenckiej.

W ósmym rozdziale monografii Habilitantka wykorzystała uzyskane wyniki badań do sformułowania wniosków dotyczących podobieństw i różnic, które dostrzec można w retoryce uzasadnienia użycia siły poszczególnych prezydentów wobec międzynarodowych kryzysów w kontekście pozimnowojennego porządku świata. Tutaj także Habilitantka porównała uzyskane wyniki badań z ustaleniami dotyczącymi prezydenckiej retoryki wojny, prezydenckiej retoryki kryzysu i prezydenckiej retoryki uzasadnienia użycia siły z okresu zimnej wojny, jak i po jej zakończeniu. W podsumowaniu zawarto uwagę na temat roli prezydentów w kształtowaniu wzorca i przyjętych modeli komunikowania kryzysów.

Podstawą metodologiczną prowadzonych badań była teoria dramatyizmu Kennetha Burke'a, zaś kluczowe dla badania były pojęcia pentady i identyfikacji. Wybór ten był wysoce uzasadniony. W badaniu wykorzystano potencjał pentady, która pozwala odejść od dosłownych znaczeń, schematycznych sposobów czytania i rozumienia tekstów oraz od wyciągania samonarzucających się wniosków. Pozwala uwzględnić zmienne

w komponentach sytuacji retorycznej, w szczególności specyficzne uwarunkowania i ograniczenia sytuacji kryzysowej. Zalety identyfikacji wykorzystano w analizowanych studiach przypadku, gdzie poddano badaniu retorykę uzasadnienia interwencji zbrojnych poszczególnych prezydentów wobec danej sytuacji kryzysowej i w analizie porównawczej dyskursu uzasadnienia użycia siły w kryzysach międzynarodowych prezydentów, którzy skończyli sprawować urząd po 1989 roku.

Podstawowy materiał badawczy stanowiło pięć głównych przemówień prezydenckich skierowanych do narodu amerykańskiego w telewizyjnej transmisji i wygłoszonych w związku z międzynarodowym kryzysem. Były to:

1. Przemówienie George'a H. W. Busha z 8 sierpnia 1990 roku w sprawie kryzysu w Zatoce Perskiej.
2. Przemówienie Billa Clintona z 15 września 1994 roku odnośnie do kryzysu w Haiti.
3. Przemówienie George'a W. Busha z 17 marca 2003 roku dotyczące inwazji
4. na Irak.
5. Przemówienie Baracka Obamy z 31 sierpnia 2013 roku na temat sytuacji w Syrii.
6. Przemówienie Donalda J. Trumpa z 3 stycznia 2020 roku w związku z kryzysem w Zatoce Perskiej.

Bardzo wartościowe naukowo oraz interesujące poznawczo było wyodrębnienie i uwzględnienie w analizie dodatkowego materiału badawczego, na który składały się: towarzyszące głównemu przemówieniu prezydenckie oświadczenia, uwagi, wypowiedzi, konferencje prasowe i wywiady wygłoszone i udzielone w kontekście poszczególnych kryzysów.

W wyniku przeprowadzonych analiz Habilitantka:

1. Pozytywnie zweryfikowała hipotezę I, zgodnie z którą w dyskursie prezydenckim po 1989 roku dominuje pojęcie kryzysu jako zjawiska retorycznego.
2. Pozytywnie zweryfikowała hipotezę II, zgodnie z którą konstrukcję kryzysu w polityce zagranicznej po 1989 roku charakteryzuje duża powtarzalność schematu interpretacyjnego.
3. Pozytywnie zweryfikowała hipotezę III, która zakładała przewagę cech wspólnych dla uzasadnień działań militarnych.
4. Negatywnie zweryfikowała hipotezę IV, która zakładała, że decyzje o użyciu sił wojskowych w kontekście nowego porządku świata determinują podobne motywy.

Oryginalny wkład badań Habilitantki w rozwój nauki o retoryce prezydenckiej polegał na wykazaniu zmiennych odnośnie do motywów działań prezydentów. Pokazano, że decyzje o interwencjach zbrojnych podejmowane były w odniesieniu do wyższych celów, strategicznych interesów państwa, osobistych wartości i filozofii politycznej oraz praktyki dyplomatycznej, jak również została wykazana zmiana w podejściu do interwencji wojskowych.

Habilitantka zaproponowała interesujące spojrzenie na kryzys uwzględniające osobiste zyski i straty prezydenta, a nie jedynie w kontekście przywództwa Stanów Zjednoczonych w świecie. Taka perspektywa odkryła różne sposoby retorycznego zarządzania kryzysem oraz wskazała nowe sposoby mobilizowania opinii publicznej na rzecz wsparcia proponowanych przez prezydenta działań.

Przedstawioną jako osiągnięcie monografię „*Post-Cold War Presidential Rhetoric of Crisis: Justifying the Use of Military Force within the Context of the New World Order*” oceniam bardzo wysoko. Poza wskazanymi wcześniej atutami i wartościami dla rozwoju dyscypliny, chciałabym także podkreślić rzetelność i staranność opracowania oraz wysokiej jakości warsztat metodologiczny.

Pytania i cele badawcze oraz hipotezy zostały określone w sposób prawidłowy. Proces badawczy zaplanowany został ze starannością.

Konkluzja

Reasumując, osiągnięcie naukowe przedstawione przez dr Martę Kobyłską oceniam jako spełniające warunki określone w aktach prawnych (art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dz. U. Z 2021 r. Poz. 478 z późn. zm.) i w pełni mogące stanowić podstawę nadania stopnia doktor habilitowanej.

Ad. 3. Ocena istotnej aktywności badawczej, współpracy międzynarodowej, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego Habilitantki.

3.1. Wykaz osiągnięć naukowo-badawczych innych niż te, o których mowa w art. 219 ust. 2 pkt. 2 Ustawy według problematyki badawczej.

Habilitantka, poza wskazaniem głównego osiągnięcia, załączyła wykaz uwzględniający problematykę badawczą będącą efektem całości dorobku zawodowego. Swoje

zainteresowania naukowe i związane z nimi prace badawcze przeprowadzone w okresie całej kariery zawodowej podzieliła na cztery zasadnicze obszary, jak poniżej:

1. Retoryka prezydenta Richarda Nixona.

W ramach tego pola badawczego powstały publikacje – monografia, artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych (6 prac wymienionych w autoreferacie Habilitantki).

2. Prezydencka retoryka wyborcza.

W ramach tego pola badawczego powstały prace – artykuły i rozdziały w pracach zbiorowych (5 prac wymienionych w autoreferacie Habilitantki).

3. Gatunki retoryczne.

W ramach tego pola badawczego powstały prace naukowe – artykuły i rozdziały w pracy zbiorowej (5 prac wymienionych w autoreferacie Habilitantki).

4. Retoryka kryzysu i konfliktu w komunikacji.

5. W ramach tego pola badawczego powstały prace naukowe – artykuły, rozdziały w pracach zbiorowych, redagowana monografia naukowa i numery czasopisma (8 prac wymienionych w autoreferacie Habilitantki).

Wykazany przez Habilitantkę dorobek jest spójny tematycznie i koresponduje z monografią zgłoszoną jako osiągnięcie naukowe. Tematyka prac naukowych ujętych w czterech powyżej wymienionych obszarach dotyka kwestii: narzędzi retorycznych charakterystycznych dla dyskursu prezydenta USA, analizę roli retoryki w kreowaniu wizerunku politycznego prezydenta USA, analiza retoryki wyborczej spotów reklamowych kandydatów na urząd prezydenta, analiza zmian w debatach telewizyjnych, analiza tradycyjnych gatunków w retoryce prezydenckiej.

Lektura przedstawionych prac naukowych wskazuje na świadomie zaplanowaną ścieżkę rozwoju oraz pogłębianie problematyki badawczej. Całość oceniam wysoko, zarówno pod względem merytorycznym, jak i techniką władania słowem oraz wręcz pietyzmem edytorskim. Przedstawiony zbiór stanowi spójną całość w obszarze komunikacji społecznej i mediów.

3.2. Sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania.

Habilitantka wskazała 3 artykuły posiadający indeks IF=1.7.

3.3. Analiza bibliometryczna

Habilitantka w dostarczonej analizie bibliometrycznej wykazała:

- 3 cytowania według bazy WoS (index Hirscha 1),
- 1 cytowanie w bazie Scopus (index Hirscha 1),
- 25 cytowań w bazie Publish or Perish (index Hirscha 3).

Zawarta w analizie bibliometrycznej liczba punktów dotycząca publikacji wyniosła 1060, zaś odnosząca się prac redakcyjnych: 350. Typy publikacji, które zostały uwzględnione w analizie bibliometrycznej to: oryginalne pełnotekstowe prace naukowe, rozdziały w podręcznikach i autorstwo monografii, funkcja redaktora naczelnego w czasopiśmie o zasięgu krajowym, funkcja redaktora naczelnego wieloautorskich: monografii, podręczników akademickich, serii wydawniczych oraz streszczenia ze zjazdów.

3.4. Kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach.

Habilitantka w Autoreferacie wskazała jeden projekt (zrealizowany już po uzyskaniu stopnia doktora), jak poniżej:

- międzynarodowym projekt English for V4 Countries Heritage Promotion Project (2013-2014); rola współorganizatora działań projektowych. Koordynatorem projektu był Uniwersytet Preszowski w Preszowie na Słowacji. Partnerami byli PWSTE im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu, Uniwersytet Masaryka w Brnie w Czechach, Kolegium Nauczycielskie w Sarospatak na Węgrzech, Užhorodski Uniwersytet Państwowy w Užhorodzie w Ukrainie i Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. Stanisława Pigionia w Krośnie. Celem projektu była promocja dziedzictwa kulturowego regionów krajów Grupy Wyszehradzkiej i Ukrainy poprzez badanie i tłumaczenie tekstów muzealnych zakończona wydaniem monografii M. Rázusová, *English in Heritage Presentation*, Vydavateľstvo PU v Prešove. Prešov 2014, poświęconej zagadnieniom dotyczącym przekładu.

3.5. Międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną.

W trakcie kariery zawodowej Habilitantka otrzymała odznaczenia i nagrody, jak poniżej:

1. Nagroda Dyrektora Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych w Sandomierzu (2006, 2007, 2008, 2009, 2019, 2013).
2. Nagroda Marszałka Województwa Świętokrzyskiego (2014).
3. Nagroda Rektora Państwowej Wyższej Szkoły Techniczno-Ekonomiczna im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu (2015).
4. Medal Komisji Edukacji Narodowej (2016).
5. Brązowy Krzyż Zasługi (2020).

3.6. Wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Habilitantka – po uzyskaniu stopnia doktora – 30 referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych. W okresie przed uzyskaniem stopnia doktora takich wystąpień było 9.. Wykaz wybranych wystąpień wraz z tytułami prezentowanych referatów znajduje się w dostarczonych do oceny materiałach (plik Wykaz osiągnięć naukowych).

Kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

3.7. Uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych.

Habilitantka w ramach współpracy międzynarodowej (p.5 Autoreferatu) wykazała wizyty naukowe oraz uczestnictwo w projektach badawczych koordynowanych przez ośrodki zagraniczne, w tym m.in.:

- Przed uzyskaniem stopnia doktora: 2 stypendia naukowe, 1 grant na wyjazd na konferencję zagraniczną, czynny udział w 4 konferencjach zagranicznych i 5 krajowych.
- Po uzyskaniu stopnia doktora: 4 staże, w tym 3 zagraniczne (Centre for American Studies, Anglia; University of South Florida, Stany Zjednoczone; The City College of New York, Stany Zjednoczone) i 1 krajowy (Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu); 4 wyjazdy dydaktyczne zagraniczne (University of Loughborough, Anglia; Kingston University London, Anglia; Anglo-American University, Czechy; Károli Gáspár University of the Reformed Church, Węgry); 1 grant na wyjazd na konferencję zagraniczną (Transatlantic Studies Association, Anglia); 3 wykłady na zaproszenie wygłoszone na uczelniach zagranicznych (szczegółowy wykaz znajduje

się w załączniku „Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny”); Współautorskie publikacje z naukowcami z uczelni zagranicznej (University of Auckland, Nowa Zelandia) i polskiej (Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie); Udział w projekcie Międzynarodowego Funduszu Grupy Wyszehradzkiej „English for V4 Countries Heritage Promotion Project” (Angielski dla Promowania Dziedzictwa Kulturowego Krajów Grupy Wyszehradzkiej); Działalność w ramach organizacji International Rhetoric Workshop (Międzynarodowych Warsztatów Retorycznych);

3.8. Udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji.

Habilitantka wykazała także swoją aktywność jako członkini komitetu organizacyjnego:

- Przed uzyskaniem stopnia doktora: czynny udział w 4 konferencjach zagranicznych i 5 krajowych oraz udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych: 5;
- Po uzyskaniu stopnia doktora: Udział w 15 konferencjach zagranicznych i 12 krajowych (szczegółowy wykaz znajduje się w załączniku „Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, stanowiących znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny”) oraz udział w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych lub międzynarodowych: 11.

3.9. Udział w konsorcjach i sieciach badawczych.

Habilitantka nie wykazała udziału w konsorcjach i sieciach badawczych.

3.10. Kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami.

Habilitantka wykazała 2 programy (p. 14 pliku Wykaz osiągnięć naukowych...).

3.11. Udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism.

Habilitantka wykazała (plik Wykaz osiągnięć naukowych...) aktywność recenzencką w pięciu polskich i międzynarodowych czasopismach.

3.12. Członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych.

Habilitantka wykazała członkostwo w polskich, jak i międzynarodowych organizacjach i towarzystwach naukowych. Przed uzyskaniem stopnia doktora było to 1 towarzystwo, natomiast po uzyskaniu stopnia doktora – 6 (plik Wykaz osiągnięć naukowych...).

3.13. Osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki.

Okres po uzyskaniu stopnia doktora

Habilitantka w ramach 3 projektów współfinansowanych przez Unię Europejską: „Budowa potencjału dydaktycznego Uniwersytetu Rzeszowskiego na poziomie europejskim”, „UR-nowoczesność i przyszłość regionu” i „Jednolity Program Zintegrowany Uniwersytetu Rzeszowskiego” odbyła 4 staże dydaktyczne, w tym 3 zagraniczne i 1 krajowy:

1. University of Leicester, Leicester, Anglia, 30 styczeń-10 luty 2012,
2. University of South Florida, Tampa, Florida, Stany Zjednoczone, 16-29 lipiec 2012,
3. Uniwersytet im. Adama Mickiewicza, Poznań, 12-23 maj 2014,
4. The City College of New York, New York City, Nowy Jork, Stany Zjednoczone, 25 kwiecień-6 maj 2022.

Habilitantka realizowała także wyjazdy dydaktyczne czterokrotnie uczestnicząc w programie Erasmus+ (Anglia, Czechy, Węgry).

Podobnie w zakresie popularyzacji nauki Habilitantka wykazała liczne aktywności (Autoreferat), w tym m.in.: była współorganizatorką w projekcie tłumaczeniowym Międzynarodowego Funduszu Grupy Wyszehradzkiej „English for V4 Countries Heritage Promotion Project” (PWSTE, 2013-2014), członkinią komitetów towarzystw, tłumaczką podczas konferencji i in.

3.14. Opieka naukowa nad studentami.

W Autoreferacie Habilitantka wykazała bardzo rozbudowane aktywności w zakresie opieki naukowej nad studentami. Między innymi znalazły się tutaj: prowadzenie seminarium dyplomowego, prowadzenie zajęć dydaktycznych, pełnienie roli opiekuna roku i koordynatora sesji egzaminacyjnych, organizacja Letniej Szkoły Języka Angielskiego, założenie i opieka nad kołem naukowym i in.

- 3.15. Opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich.
Habilitantka nie wykazała tego typu aktywności.
- 3.16. Staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich.
Jak w p. 3.7.
- 3.17. Wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców.
Habilitantka nie wykazała tego typu aktywności.
- 3.18. Udział w zespołach eksperckich i konkursowych.
Habilitantka wykazała (s. 27):
Jury II Konkursu Polskiego Towarzystwa Retorycznego (p.16 pliku Wykaz osiągnięć naukowych...).
- 3.19. Recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych.
Habilitantka nie wykazała takiej aktywności.

Konkluzja

Odnosząc się do przedstawionego w p. 3 pozostałego dorobku naukowego oraz innych osiągnięć Habilitantki z pełnym przekonaniem również w tym obszarze wysoko oceniam kompetencje i aktywność dr Marty Kobylskiej. Prowadzona od wielu lat działalność w zakresie badawczym, promocyjnym, naukowym, organizacyjnym i dydaktycznym jest potwierdzeniem wypełnienia przez Habilitantkę również w tej części wymogów prawnych w zakresie dorobku habilitacyjnego. Dorobek także w tej części jest niezwykle obszerny, wartościowy, spójny i z nadmiarem wypełnia wymagania ustawowe.

Na uwagę zasługuje także bardzo starannie i rzetelnie przygotowana dokumentacja związane z niniejszym procesem.

Ad. 4. Wniosek końcowy

Zaprezentowane w niniejszej recenzji opinie, których celem było dokonanie oceny dorobku naukowego i innych obszarów aktywności Habilitantki, pozwalają postawić jednoznacznie pozytywny wniosek.

Aktywność dr Marty Kobyłskiej na płaszczyźnie naukowo-badawczej, dydaktycznej, organizacyjnej oceniam bardzo wysoko, co znajduje odzwierciedlenie zarówno w przedstawionym do oceny osiągnięciu naukowym (art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy (Dz.U.2020.0.85; Ustawa z dnia 20.07.2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce), jak i w pozostałej aktywności omówionej wyżej.

Stwierdzam, że wniosek o nadanie dr Marcie Kobyłskiej stopnia doktor habilitowanej nauk społecznych w dyscyplinie nauk o komunikacji społecznej i mediach jest uzasadniony. Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe stanowi istotny wkład rozwój dyscypliny nauk o komunikacji społecznej i mediach, przez co może stanowić podstawę nadania stopnia doktor habilitowanej.

Tym samym wnioskuję o dopuszczenie dr Marty Kobyłskiej do dalszych etapów procedury awansowej, związanej z ubieganiem się o nadanie stopnia naukowego doktor habilitowanej.

Warszawa, 09.01.2025 r.

.....